

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Aage Brusgaard (FP):

Vi har nu stemt om Fremskridtspartiets ændringsforslag til vandløbsloven, og med stor forundring måtte jeg jo se, at Venstre og De Konservative stemte imod. Det, vores ændringsforslag gik ud på, var jo at opfylde et ønske fra dambrugsejerne og alle andre, der er berørt af dambrug her i Danmark.

Venstre og De Konservative skriver direkte i deres betækningsbidrag: »Venstre og Det Konservative Folkeparti havde gerne set, at man gav de lokale myndigheder mulighed for at meddele dispensation i tørperioder og i situationer, hvor særlige forhold gør sig gældende . . .«.

Dette skriver Venstre og De Konservative i deres bidrag, og det er også et ønske, dambrugsejerne har haft. Jeg har derfor stillet et ændringsforslag, der lige netop drejer sig om, at amterne skal kunne give dispensation, og ministrenten om ikke både Venstre og De Konservative stemmer imod deres egen formulering.

Venstre plejer at sige, at man ved, hvor man har dem; det ved jeg også nu: De siger ét, når de snakker med dambrugsejerne, og når de skriver betækningsbidrag, for så at gøre noget andet, når de skal stemme her i salen.

Venstre og De Konservative snakker meget om, at vi skal have en ny regering, vi skal hjælpe erhvervslivet, men vi kan jo se, at når vi kommer til tredjebehandling, så kan det være fuldstændig lige fedt, om vi har en VK-domineret regering eller en socialdemokratisk domineret. Det er fuldstændig fedtet ind i ét.

Det, Venstre siger, de er tilfredse med – det er åbenbart nemt at stille både Venstre og De Konservative tilfredse, det kan faktisk ligge på en knappenål – er, at ministeren tager sagen op om 5 år. Jamen kæreste Gud, når denne lov er vedtaget, så kan ethvert folketingsmedlem tage denne sag op til oktober, ethvert folketingsmedlem kan kalde ministeren i samråd, og ethvert folketingsmedlem kan stille de spørgsmål, som vedkommende måtte ønske. Det er der altså ikke for fem flade øres værdi i.

Så er man tilfreds med, at ministeren skriver, at recirkulering af vand måske kan tillades, og at man kan supplere grundvandsindvindinger. Jamen begge dele er fuldstændig op til amts-

rådene – ligesom det også er i dag – og er dels afhængig af, om der er grundvandsressourcer nok, dels af hvor mange oppumpningsrettigheder landmændene har i området. Der er altså overhovedet ingen, hvad skal vi sige, gevinst i de løfter, ministeren her giver, og det ved han også godt, for det er simpelt hen en selvfølge. Ministeren er da også så ærlig at skrive i betækningsbidraget, at uanset hvilke af de nævnte metoder der konkret måtte finde anvendelse, så skal der være den vandmængde til vandløbet – dvs. mindst 50 pct. – som er nævnt i loven. Så sådan nogle løfter er overhovedet intet værd.

Man er også tilfreds med, at der står, at det blandt andet understøttes af en målsætning om, at vandløb med okkergener skal begrænses mest muligt. Nu er det sådan, og det har vi fået videnskabeligt bevist, at den bedste måde at fjerne okker på i de danske vandløb rent faktisk er gennem dambrugene, fordi der bruges kalk til at fjerne okkeren i det vand, som dambrugene tager ind. Det vil altså sige, at der er mindre okker i vandet, når det løber fra dambruget, end når det løber ind i dambruget.

Så jeg forstår simpelt hen ikke Venstres og De Konservatives holdning. Jeg troede ellers, at der her var noget, som det borgerlige Danmark kunne blive enige om, men nej, har man først været til kaffe hos miljøministeren et par gange, så er man fuldstændig tilfreds med resultatet og løber fra det, der burde være sagligt muligt.

Så har vi fået et langt brev på 34 sider fra to lektorer på Århus Universitet – jeg skal nok lade være med at læse det højt – hvor konklusionen på oplægget, eller hvad vi nu skal kalde det, for de har gennemgået hele sagsforløbet, er, at hvis vi vedtager loven, så vil der i næsten alle situationer være tale om ekspropriation, hvor dambrugsejerne altså kan gå ind og kræve erstatning. Det er der slet ikke blevet taget højde for i denne lovgivning, men det er der altså to lektorer på Århus Universitet, som siger samstemmende.

For at der overhovedet ikke skal herske nogen tvivl: Da vi havde lovforslaget til andenbehandling, var der nogle af ordførerne, der var oppe og sige: Jamen nu var dambrugsejerne og foreningen jo tilfredse. Men jeg vil godt lige læse nogle få citater op, så de medlemmer, der ikke har siddet i Miljøudvalget, også lige kan få lejlighed til at høre, hvad bl.a. direktøren for Dambrugsforeningen, Søren Schleicher, skriver: